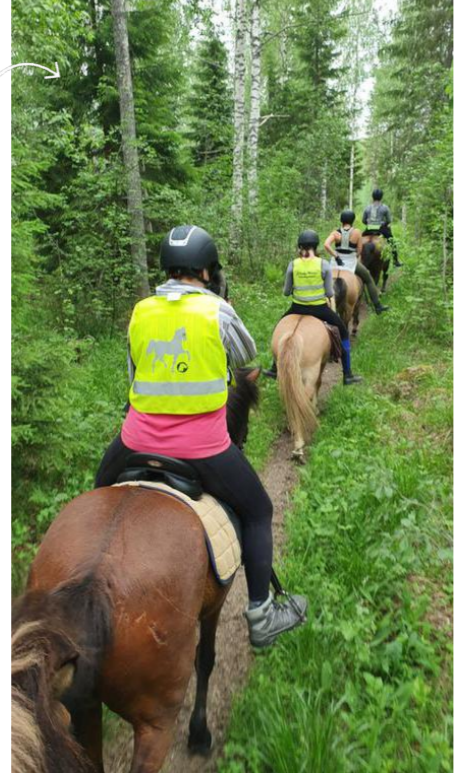

Toisinaan reitti kulkee rehevässä metsämaastossa. Puut antoivat toivotavaa suojaa paahtavalta auringolta.

Koitereen järven rannalla hevoset saavat levätä kesämökin aitauksessa. Ne ottavatkin kaiken irti välipäivästä.

Ennen matkan jatkumista hevoset harjataan ja kaviot tarkastetaan.

Upeilla taukopaikoilla kelpasi uida ja lepuuttaa kipeytyneitä lihaksia.

JOS AIKAA JÄÄ...

VAELLA PATVINSUON kansallispuistossa, joka on eteläisen Suomen laajin kansallispuisto. Alueella elää runsaasti mm. karhuja. Retkeilypolkuja on 80 kilometriä.

VENÄJÄN PUOLELTA lähtevä Kaitajoki on tunnettu melojien keskuudessa. Kanootteja vuokraavat mm. Petkeljärven kansallispuisto ja Koihu.

VIERAILE 33 METRIIN kohoavassa Hermannin viinitornissa, josta on huikat näkyvät karjalaisten vaarojen yli aina Venäjälle asti.

puolessa ja selässä. Pyörittelen nilkkoja ja hartioita, ja olo vetreytyy heti. Pian saamme nostaa laukan, mikä piristää koko porukkaa. Kivet lentävät, kun ratsukot kilpailevat leikkimielisesti.

Pidämme toisen tauon peilityn järven äärellä. Hevoset saavat vettä, ja meille muille maistuu nuotiomakkara. Kello lähentelee iltakymmentä, kun vielä kertaalleen istumme hevosten selkään ja suuntaamme hämärään metsään.

Puolen yön aikaan olemme viimein perillä Meerin perheen kesämökillä.

Leiriläiset majoittuvat

kahteen parakkiin, joista toisessa nukun

ystäväni **Sannin**

kanssa. Tuijottelen

kaunista järvimaisemaa tuvan ikkunoista.

Ajatus siitä, että pääsemme pian saunaan

ja paljuun, tuntuu täydelliseltä. Pulisem-

me lauteilla päivän kokohohdista ja verryttemme kipeytyneitä raajoja. Unta ei tarvitse odotella.

Hevoset torkkuvat vielä heinäkas-

vieressä, kun raotan aamutuimaan parokin ovea. Pieneen metsikköön painautuneista poluista huomaa, että yö ollut niillä

aika levoton. Ehkä hyönteiset ovat pitäneet niitä hereillä, pohdin.

Edellisenä päivänä ratsastetut 50 kilometriä tuntuvat totisesti lihaksissa.

Olo on kuin jyrän alle jääneellä. Muiden

vielä nukkuessa pulahdan läheiseltä laiturilta aamu-uinnille. Aurinko lämmitää jo ihanasti, kun venyttelen kroppaani uinnin jälkeen. Leiriläisten majoitusparakit sijaitsevat tarhan sisällä, ja aina välillä kuuluu pientä nahistelua, kun hevoset ottavat toisistaan mittaa.

Aamupalan jälkeen siirrymme uittamaan hevosia läheiselle hiekkarannalle. Osa hevosista rientää innoissaan veteen ja aloittaa hurjan loiskuttamisen kavioiltaan. Pidämme välipäivää ratsastuksesta, joten ohjelmassa on uintia ja rentoutumista.

Iltapäivällä veneilemme Lammassaareen, joka kohoo harjumaisesti vedestä. Saarella on kuuleman mukaan käärmeitä, joten koetamme pitää kovaa meteliä. Yhtään matelijaa ei kuitenkaan tule vastaan ja

päädymme kodalle syömään muurinpohjallettuja. Ilta-aurinon helottaessa täydeltä terältä palaamme mökille saunaan ja rentoutumaan paljussa. Seuraavana aamuna on herätys kahdeksan maissa, joten sanomme hyvää yötä hevosille ja vetäydymme yöpuulle.

Karuhavaintoja reitillä

Aamu-uinnin, tuhdin aamiaisen ja pakkaamisen jälkeen on aika taas koota leiri.

Koitereen rannalla vietetyn välipäivän

jälkeen olen taas uutta virtaa täynnä. Harjaamme hevoset ja tutkimme, että kaikilla on vielä kengät jalassa. Osa hevosista nuokkuu puolinukuksissa, osa on käynyt maahan lepäämään.

Hyttysten ja paarmojen pyöriessä ympärillä pääsemme ratsujen selkään.

Havupuiden siimeksessä pääsemme hieman auringolta suojaan. Jossain kaukana kukkuu käki. Saamme kuulla, että pari päivää aiemmin ratsastusreitillämme oli tallustellut karhu. Huokaisen hiljaa. Onneksi hevoslaumamme ei karhua nähnyt, sillä ne olisivat taatusti vauhkootuneet.

Muutaman tunnin leppoisan menon jälkeen pysähdymme lounaalle ja syöme itse tehdyt burgerit. Mikään ei maistu paremmalta, kuin ulkona syöty ruoka!

Tauon jälkeen vaihdamme jälleen hevosia ja jatkamme matkaa välillä laukan. Helteinen päivä tekee matkanteosta uuvuttavaa ja etenkin aukeilla ratsastus on raskasta.

Hevoset tuntuvat kuitenkin melko virkeiltä - ehkä ne aavistelevat, että ollaan menossa kotia kohden? Ihoa viilentävät laukkapätkät tuovat viilennystä, ja samalla paarmat jäävät kauas taakse.

Viimeisenä iltana saavumme syrjäiselle metsästysmajalle. Illallisella tarjottu jauhelihasoppa maistuu taivaalliselta. Ranta-saunan lämmitessä osa hevosista pääsee vielä iltauinnille, ja me ratsastajat jatkamme saunomista ja uimista pitkälle iltaan auringon painuessa metsän taa.

Ajatus siitä, että pääsemme pian paljuun ja saunaan tuntuu täydelliseltä.

Ilta-aurinon jälkeen hevoset saavat vettä, ja meille muille maistuu nuotiomakkara. Kello lähentelee iltakymmentä, kun vielä kertaalleen istumme hevosten selkään ja suuntaamme hämärään metsään.

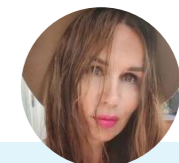
18 tunnin huikea koitos

Viimeisenä aamuna kokoamme vielä kerran kaikki kimpсут ja kampsut kasaan, siivoamme jälkemme ja lähdemme matkaan. Helle pitää meitä otteessaan viimeiseen asti, joten lyhytihainen paita on hyvä valinta.

Hevosilla tuntuu olevan edelleen virtaa, vaikka takana on jo 75 kilometriä. Sopivilla suorilla saamme laukata siistissä jonossa. Paarmat kiusaavat hevosia ärsytykseen saakka, joten vauhdikkaat pätkät ovat niidenkin mieleen.

Neljän päivän kertyy ratsastuskilometrejä 100 ja hevosen selässä vietetään aikaa noin 18 tuntia. Neljän päivän ratsastusvaellus on kova koitos, minkä meistä jokainen muistaa kropassaan vielä pitkään. Kotitallin pihassa on helpottavaa astua maankamaralle. Hiestä märtä hevoset pestään ja päästetään piehtaroi-

maan aitaukseen. Sitten ne pääsevät nauttimaan ansaituista vapaapäivistä. ☺

Anu Kiiveri-Sahila

3 X VAELLUSVINKKI

1. JOS RATSASTUKSESTA on ollut taukoa, ennen vaellusta olisi hyvä olla takana ainakin muutamia ratsastuskertoja, jotta välttyy pahimmilta hiertymiltä ja lihaskivuilta. Tosin näin pitkällä vaelluksella lihakset kipeytyvät silti jonkin verran.

2. LÄHDE MATKAAN positiivisella ja päättäväisellä asenteella. Vaelluksella joutuu luultavasti jossain vaiheessa epä mukavuusalueelle, mutta leirin jälkeen fiilis on mahtava.

3. TILALTA VOI lainata kypärää ja hanskoja. Ratsastushousut ja korolliset kengät on oltava omasta takaa.